

Studieretningsprojekt 2022

Elev id: 3x06

Elev: Balder Westergaard Holst

Fag:	Vejleder:
	Jens Christian Larsen
Matematik A	
	Tlf.: 26279734
	Email: jl@soroeakademi.dk
	Kristian Kjeldgaard Hoppe
Informatik C	
Informatik C	Tlf.: 28825466
	Email: kh@soroeakademi.dk

Område:

Store-O notation og sorteringsalgoritmer

Opgaveformulering:

Gør rede for kompleksitetsklasserne givet ved Store-O notation, idet du giver eksempler på repræsentanter af forskellige klasser.

Beskriv sorteringsproblemer generelt, og forklar algoritmerne for insertion- og merge-sort. Vis at insertion-sort har en værste-tilfælde-udførelse på $O(n^2)$.

Implementer algoritmerne insertion- og merge-sort i Python og undersøg den faktiske udførelsestid af de to algoritmer på lister af tilfældige tal af forskellig størrelse. Vurder algoritmernes udførelsestid.

Indfør begrebet træ, og bevis relevante sætninger om træer, især højden af et træ. Bevis, at en vilkårlig sorteringsalgoritme baseret på sammenligning, vil være nedadtil begrænset af i dens værste-tilfælde-udførelsestid med $n \cdot \lg(n)$ (Stirlings formel må antages).

Insertion-sort har en bedste-tilfælde-udførelsestid på O(n): Hvorfor er det ikke et modbevis til sætningen om at den nedre grænse for sorteringsalgoritmer er $n \cdot \lg(n)$?

Omfang 15-20 ns.

Sorteringsalgoritmer og O-notation

Matematik A og Informatik C

Vejledere: Jens Christian Larsen og Kristian Kjeldgaard Hoppe

Balder Westergaard Holst

30. marts 2022

Indhold

1	Indledning	3
2	Resume	4
3	Algoritmers Udførelsestid 3.1 Tid som Funktion af Argumentets Kardinalitet	5 6 6
4	Sorteringsalgoritmer 4.1 Hvad er sortering? 4.2 Insertionsort 4.2.1 Insertionsort Procedure 4.2.2 Egenskaber af Insertionsort 4.3 Mergesort 4.3.1 Mergesort Procedure 4.4.4 Store-O-Analyse af Insertionsort 4.4.1 Insertionsort i Værste Tilfælde	8 9 9 10 10 12 12
5	Binære Træer	14
6	Store-O og Bedste Tiilfælde	15
7	Implementering og Test7.1 Python7.2 Implementering7.3 Test af Sorteringsalgoritmer7.4 De Reelle Udførelsestider7.4.1 Store-O er Værste Tilfælde7.5 Optimering af Mergesort7.5.1 Sammenligning af Optimerede Algoritmer	16 16 17 19 19 19
8	Konklusion	21
Bi	ilag 1 - Algoritmer og Datageneration	23
Bi	ilag 2 - Databehandling og Plots	26

Figurer

3.1	Definition af $O(f(n))$, $\Omega(f(n))$ og $\Theta(f(n))$ [2, s. 26]	6
o. _	højere end vækstraten af $f(n)$	7
4.1	Eksempel på sortering af en liste	8
4.2	Procedure for at indsætte element først i listen. Elementet er markeret med rød, og tal der på allerede er sorterede er markeret med blå. Linjer refererer til koden i figur 4.4	9
4.3	Procedure for at indsætte et element hvor det passer i den sorterede liste. Elementet er markeret med rød, og tal der på allerede er sorterede er markeret med blå. Linjer refererer til figur	
	4.4	9
4.4	Pseudokode til insertionsort [2, s. 104]	10
4.5	Eksempel med delfunktionen $merge$ i mergesort. Her kalder vi $merge([3,6,6], [4,5,7,9])$. I hvert	
	trin sammenlignes de røde tal. Blå tal er en del af den færdige c liste, og lilla tal er de tal der	
	sidst blev føjet til c . Læg mærke til at den endelige c liste er sorteret fordi listerne a og b på	
	forhånd var sorterede. Linjer refererer til figur 4.7.	11
4.6	Hvordan $mergesort$ først splitter listen op, og derefter samler den med $merge$ (se figur 4.5).	
	Farver indikerer de par af lister der sættes ind i <i>merge</i> -funktionen	11
4.7	Pseudokode til Mergesort [2, s. 106]	12
4.8	Insertionsort: Antal køringer af koden i den indre j -løkke, hvis inputlisten har kardinaliteten n	13
5.1	Binært Træ. [2, s. 109]	14
7.1	Insertionsort i Python	17
7.2	Kode til test af algoritmerne. Variablen $functions$ er en liste med de to algoritmer der testes	
	([insertionsort,mergesort])	18
7.3	Algoritme der bruger insertionsort hvis inputlisten er kortere end 15 , og ellers mergesort	19
7.4	Mergesort hvor lister mindre end 15 sorteres effektivt af insertionsort	20
7.5	Sammenligning af insertionsort og mergesort	20

1 | Indledning

Dette er min indledning pt.

2 Resume

Dette er hvad jeg har skrevet og fundet ud af. Kompleksitetsklasser

3 | Algoritmers Udførelsestid

3.1 Tid som Funktion af Argumentets Kardinalitet

Dette afsnit bygger primært på side 24 og 25 i bogen "Algoritmer og Datastrukturer" [2].

Når vi analyserer algoritmer, er det primære formål at skabe udsagn, der kort og præcist beskriver algoritmers opførsel. I vores tilfælde er vi interesserede i algoritmens udførselsestid. Vi lader \mathcal{I}_n være mængden af mulige argumenter til algoritmen, n være kardinaliteten (størrelsen) af \mathcal{I}_n og I være en instans af \mathcal{I} (altså $I \in \mathcal{I}_n$). Algoritmens udførselsestid T når kan nu beskrives som funktion af instansen T(I). Vi kan bruge dette til at beskrive tre egenskaber af algoritmens udførselsestid: algoritmens maksimale udførselsestid, algoritmens minimale udførselsestid og algoritmens gennemsnitlige køretid. Den maksimale udførselsestid er udførselsestid ved det værste tilfælde $(T(I_{vrst}))$, den minimale udførselsestid kan modsat beskrives som køretiden på det bedste tilfælde $(T(I_{bedst}))$, og den gennemsnitlige udførselsestid kan findes ved at tage gennemsnittet af alle udførselsestiderne $(\frac{1}{|\mathcal{I}|}\sum_{I\in\mathcal{I}_n}T(I))$. Med disse udtryk kan vi nu opskrive algoritmens mulige udførselsestider som funktion af kardinaliteten n af \mathcal{I}_n således:

$$T(n) = \begin{cases} T(I_{vrst}) : I_{vrst} \in \mathcal{I}_n & \text{værste tilfælde} \\ T(I_{bedst}) : I_{bedst} \in \mathcal{I}_n & \text{bedste tilfælde} \\ \frac{1}{|\mathcal{I}_n|} \sum_{I \in \mathcal{I}_n} T(I) & \text{i gennemsnit} \end{cases}$$

Alle disse størrelser beskriver et aspekt af algoritmens udførselsestid, dog er den mest interessante udførselsestiden i værste tilfælde. Det er samme koncept som når postvæsnet siger at det vil tage tre bankdage for din pakke at nå frem, selvom det godt kan ske hurtigere. Det værste tilfælde *garanterer* at hvornår algoritmen er færdig. Dette værste tilfælde kan sammen med det bedste tilfælde bestemme variansen på udførselsestiden. Hvis en algoritme viser stor varians i dens udførselsestid kan gennemsnitsudførselsestiden sige noget om hvordan man kan forvente at algoritmen opfører sig.

Denne form for algoritmeanalyse er dog ikke helt problemfri: for det første kan vi aldrig definere nogen fast forskrift for T(n), der ville gøre det muligt at beregne den præcise udførselsestid. Dette kan tildels forklares af Allan Turings "halt problem" [kilde] hvor han viste at man aldrig kan vide om en algoritme stopper eller ender i en uendelig lykke. Problemet med at kunne bestemme en køretid for algoritmen er at man så ville vide at algoritmen stoppede før den havde kørt. En anden forflaring er at alle computere vil køre den samme algoritme i forskellig hastighed pga. varians i computerens komponenter. Derudover vil selv den samme computer aldrig udføre en handling i præcis samme tidsinterval, da andre processer på computeren kan bruge dele af computerens ydeevne, eller fordi at cpu'ens temperatur ændre sig. Der er mange faktorer der bestemme hvor lang tid det tager en algoritme at fuldføre, hvilket gør det meget svært at denne form for analyse praktisk.

Uanset hvilken forklaring man bruger, er det svært at sige meget om den faktiske køretid for en algoritme før man har kørt algoritmen. Derfor er det nemmere, og mere brugbart at forfolde sig til udførselsestidens vækstrate og algoritmens opførsel når n bliver meget stort. Denne form for analyse hedder store-O-analyse.

3.2 Store-O-Analyse

I store-O-analyse forholder vi os til hvordan udførselsestidens stiger, når n bliver meget stort. I denne form for analyse indeler vi grupper efter deres vækstrate. En funktions vækstrate beskriver hvor hurtigt en funktion stiger i forhold til andre funktioner ved meget høje n-værdier. Hvis en funktion f(n) har en højere vækstrate end funktionen q(x), betyder det at funktionen f(x) altid vil være større end q(x) ved store nok n. Det har ingenbetydning om f(n) er mindre end g(n) ved små n, da f(n) altid vil overstige g(n) pga. dens højere vækstrate. Matematisk kan man sige at an funktion f(n) har en højere vækstrate end g(n), hvis n $f(n) \ge c \cdot g(n)$ (hvor c er en konstant, og n er tilstrækkeligt stort). Hvis funktionerne har samme vækstrate gælder det at $c \leq \frac{f(n)}{g(n)} \leq d$ [skal jeg have den med?] (hvor d er en konstant, og det samme gælder for n og csom før). I praksis betyder dette at funktioner som n^2 og $n^2 + 3n - 10$ har den samme vækstrate og, at den er højere end en funktion som $n \cdot log(n)$. Vi kan nu bruge disse regler til at definere store-O-notattion (se figur 3.1). Lad os begynde med O(f(n)). En funktion er del af mængden O(f(n)), hvis den kan sættes ind som q(n). Med den matematiske definition menes der: q(n) skal være sådan at (:) der findes en værdi c, som er større end 0, sådan at (:) der findes et positivt helt tal n_0 , sådan at der for alle n større end n_0 , gælder at g(n) er mindre eller lig $c \cdot f(n)$, dvs. g(n) har mindre eller samme vækstrate som f(n)). I praksis betyder dette, at der altid vil være en positiv n_0 , hvorefter f(n) altid vil være højere end eller lig g(n) (se figur 3.2). Man kan også tænke mængden O(f(n)) som mængden af funktioner der ikke vokser hurtigere end f(n).

Når man siger at en algoritme er $O(n^2)$, menes der altså at vækstraten for T(n) er en del af mængden $O(n^2)$, og at T(n) i værste tilfælde har samme vækstrate som n^2 .

 $\Omega(f(n))$ indeholder modsat O(f(n)) alle funktioner der vokser mindst lige så hurtigt som f(n).

Der er dog en vækstrate som både O(f(n)) og $\Omega(f(n))$ indeholder: nemlig vækstraten af f(n). For at beskrive *præcis* denne mængde funktioner bruger vi $\Theta(n)$. Hvis en algoritme er $\Theta(n^3)$ betyder det altså at T(n) altid vil have samme vækstrate som n^3 . Det ville også betyde at alle input af samme kardinalitet vil resultere lige lang udførselsestid.

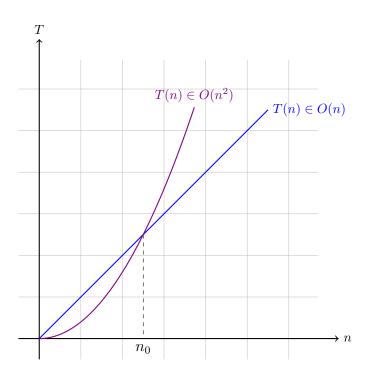
3.3 Kompleksetetsklasser

```
O(f(n)) = g(n) : \exists c > 0 : \exists n_0 \in \mathbb{N}_+ : \forall n \ge n_0 : g(n) \le c \cdot f(n)

\Omega(f(n)) = g(n) : \exists c > 0 : \exists n_0 \in \mathbb{N}_+ : \forall n \ge n_0 : g(n) \ge c \cdot f(n)

\Theta(f(n)) = O(f(n)) \cup \Omega(f(n))
```

Figur 3.1: Definition af O(f(n)), $\Omega(f(n))$ og $\Theta(f(n))$ [2, s. 26].

Figur 3.2: Her ses skæringspunktet n_0 , hvorefter g(n) altid er højere end f(n). Altså vækstraten af g(n) højere end vækstraten af f(n).

4 | Sorteringsalgoritmer

4.1 Hvad er sortering?

Sortering er helt lavpraktisk at sætte en mængde data en rækkefølge på baggrund af dataens attributter. Det kunne f.eks. være alfabetisk eller efter farve eller størrelse. Det er dog ikke entydigt hvilken sorteringsstrategi der ville være hurtigst. Disse sorterings-strategier kan også kaldes sorterings-algoritmer, det er ikke kun mennesker der kan benytte sorterings-algoritmer til f.eks. at sortere kort, men computere kan også, og de gør det for det meste også hurtigere. De næste to afsnit omhandler to forskellige sorterings-algoritmer, og deres måde at sortere en liste med tal.

Herfra vil jeg kun forholde mig til sortering af lister med tal, og sortere dem på baggrund af deres størrelse (se figur 4.1)

$$[4,2,5,3,1] \longrightarrow [1,2,3,4,5]$$

Figur 4.1: Eksempel på sortering af en liste

4.2 Insertionsort

Insertionsort er en af de mere simple sorteringsalgoritmer. Pseudokoden til algoritmen kan ses i figur 4.4 Det er ikke en tilfældighed at denne algoritme hedder insertionsort. Den fungerer nemlig ved at gennemgå gennemgå hvert element i listen, og placere det hvor det passer ind i de elementer der allerede er sorterede. Dette er nok til dels den måde man f.eks. ville sortere sin hånd i Uno eller 500.

4.2.1 Insertionsort Procedure

At algoritmen gennemgår alle elementerne i listen kronologisk kan vi se allerede i linje 2, da algoritmen her begynder med en for-løkke, der tæller for hvert element i listen, dog starter den ved 2. element i listen. For at gøre koden mere læsbar sættes elementet som algoritmen er nået til ind i variablen e i linje 3. Det næste algoritmen gør, er at checke om elementet har en mindre værdi end det første element i listen, hvis dette er sandt rykkes alt før elementet et tak til højre, og elementet sættes ind først i listen (se figur 4.2).

Forklaring	Eksempel	Linje
Liste hvor e < liste[0]	[5 , 7 , 9 , 4 ,6,5,2]	5
Rykker til højre	[5,5,7,9,6,5,2]	6-8
Sætter elementet ind først	[4,5,7,9,6,5,2]	9

Figur 4.2: Procedure for at indsætte element først i listen. Elementet er markeret med rød, og tal der på allerede er sorterede er markeret med blå. Linjer refererer til koden i figur 4.4.

Vi er nu nået til linje 11. Hvis ikke elementet er mindre end det første element i listen sker følgende (se figur 4.3): Algoritmen ser på tallet før elementet og spørger: "er dette tal større end elementet". Hvis det er, rykkes det hen på elementets plads. Herefter stiller algoritmen samme spørgsmål, til tallet to pladser før elementet. Hvis dette tal er mindre and elementet placerer algoritmen elementet efter dette tal, hvis ikke stiller den samme spørgsmål til tallet 3 pladser før elementet og så videre. Det er vigtigt at pointere, at der altid vil være et tal der er mindre end elementet, da elementet ellers ville være blevet placeret først i liste af den første del af algoritmenen (linje 5-10).

Forklaring	Eksempel	Linje
Liste hvor e >= liste[0]	[4,5,7,9,6,5,2]	11
Da 9 ≥ 6 rykkes tallet til højre	[4,5,7,9,9,5,2]	13-14
Da $7 \geq 6$ rykkes tallet til højre	[4,5,7,7,9,5,2]	13-14
Da $5 \ngeq 6$ sættes elementet ind efter 5	[4,5,6,7,9,5,2]	13 og 17

Figur 4.3: Procedure for at indsætte et element hvor det passer i den sorterede liste. Elementet er markeret med rød, og tal der på allerede er sorterede er markeret med blå. Linjer refererer til figur 4.4.

4.2.2 Egenskaber af Insertionsort

Insertionsort er en god sorteringsalgoritme, idet at proceduren er forholdsvis nem at forstå, men også at listen til venstre for det element algoritmen er nået til, altid vil være sorteret. Hvis man stopper en insertionsort-algoritme halvvejs gennem dens køretid, vil man altid have en liste hvor den første halvdel er sorteret og den anden halvdel usorteret. Dette er ikke en egenskal i den næste algoritme.

(se afsnit 4.4 for store-O analysen)

```
1
         funktion insertionsort(liste) {
2
            for i = 1 til i = n {
                                               # her er n længden af listen
 3
            e = liste[i]
                                               # dette er elementet i listen
 4
               if e < liste[0] {</pre>
 5
                                               # hvis elementet er større end det første element i listen
                  for j = j til j = 0{
 6
 7
                     liste[j] = liste[j-1]
                                               # ryk elementerne på pladserne 0 til j et tak frem
 8
               liste[0] = e
9
                                               # sætter dette element forrest i listen
10
               }
11
               else{
                  j = i
                                               # j er en nu tæller der starter på i
12
13
                  while liste[j-1] > e {
                                               # kør mens liste[j-1] er størren end elementet
14
                     liste[j] = liste[j-1]
                                               # ryk liste[j] et tak til højre
                     j -= 1
15
                  }
                  liste[j] = element
                                               # indsæt elementet hvor det passer ind
17
               }
18
            }
19
20
            return(liste)
                                               # returnerer den sorterede liste
         }
21
```

Figur 4.4: Pseudokode til insertionsort [2, s. 104].

4.3 Mergesort

Hvor insertionsort er en løkke-baseret algoritme, er mergesort rekursiv idet at den ikke benytter en løkke til at gentage instruktioner, men kalder sig selv i stedet. Dette leder til en fraktallignende sorteringsmetode, der deler problemet i mindre og mindre bidder.

4.3.1 Mergesort Procedure

Pseudokode til denne algoritme kan findes i figur 4.7.

Mergesortalgoritmen består af to funktioner. Lad os begynde med funktionen merge, da det er den mest simple. Funktionen tager to lister (a og b) som argumenter, og fletter dem sammen til en tredje liste (c) (se figur 4.5). Denne c liste dog ikke altid sorteret. Eksempelvis kunne dette være en returneret liste:

```
merge([1,2,4,8],[9,5,6,4,7]) \longrightarrow [1,2,4,8,9,5,6,4,7]
```

Her er resultatet en delvist sorteret liste bestående af flere sorterede dele. Altså kan vi ikke nøjes med merge for at sortere en liste. En vigtig egenskab af merge er at, den kan flette to sorterede lister sammen, til én samlet liste. Det kunne for eksempel være i dette tilfælde:

$$merge([1,3,4,8],[2,3,6,7,7]) \longrightarrow [1,2,3,3,4,6,7,7,8]$$

Her er begge argumenter (a og b) sorterede lister, der flettes sammen til én samlet sorteret liste.

Mergesorts kompleksitet kommer dog først rigtigt til udtryk, når vi tager hele algoritmen i betragtning. Mergesortfunktionen tager en enkel liste som argument, og checker først om listen kun indeholet ét element. Hvis den gør, så returnerer den bare listen uændret. Dette giver intuitivt mening, da en liste med et enkelt element altid vil være sorteret. Hvis listen er *mere* end 1 lang, gør den det, som får hele algoritmen til at fungere: den deler listen på i to, og kalder sig selv på hver halvdel. Herefter sættes de to dele sammen igen af *merge*-funktionen. Det er dog ikke helt så enkelt som det lyder, idet at *mergesort* rekursivt kalder sig selv. Det leder til at algoritmen splitter listen op igen og igen, indtil der kun er et element i de mange lister. Herefter samler *merge* alle de små lister til en stor liste, hvor *merge* løbende sørger for at de lister

Forklaring	a	b	c	Linje
Da $a[0] \leq b[0]$ føjes $a[0]$ til c	[3 ,6,6]	[4 ,5,7,9]	[]	18-21
Da $a[0] \not \leq b[0]$ føjes $b[0]$ til c	[<mark>6</mark> ,6]	[4 ,5,7,9]	[3]	22-25
Da $a[0] \not \leq b[0]$ føjes $b[0]$ til c	[<mark>6</mark> ,6]	[5 ,7,9]	[3,4]	22-25
Da $a[0] \leq b[0]$ føjes $a[0]$ til c	[<mark>6</mark> ,6]	[7 ,9]	[3,4,5]	18-21
Da $a[0] \leq b[0]$ føjes $a[0]$ til c	[6]	[7 ,9]	[3,4,5,6]	18-21
Da $a.length = 0$ føjes b til c	[]	[7,9]	[3,4,5,6,6]	12-14
Returnerer c	[]	[]	[4,5,3,6,1,7,9]	13

Figur 4.5: Eksempel med delfunktionen merge i mergesort. Her kalder vi merge([3,6,6], [4,5,7,9]). I hvert trin sammenlignes de røde tal. Blå tal er en del af den færdige c liste, og lilla tal er de tal der sidst blev føjet til c. Læg mærke til at den endelige c liste er sorteret fordi listerne a og b på forhånd var sorterede. Linjer refererer til figur 4.7.

Funktion	Lister
mergesort	[3,6,4,7,2,7,5,2]
mergesort	[3,6,4,7] $[2,7,5,2]$
mergesort	[3,6] [4,7] [2,7] [5,2]
merge	[3] [6] [4] [7] [2] [7] [5] [2]
merge	[3,6] [4,7] [2,7] [2,5]
merge	[3,4,6,7] $[2,2,5,7]$
Færdig!	[2,2,3,4,5,6,7,7]

Figur 4.6: Hvordan mergesort først splitter listen op, og derefter samler den med merge (se figur 4.5). Farver indikerer de par af lister der sættes ind i merge-funktionen.

den samler er sorterede. De lister der er samlet af merge, vil altid være sorterede, da udgangspunktet er lister med et enkelt element. Disse enkelt-element-lister samles af merge til lister med to elementer der er sorterede. Og disse sorterede lister sættes sammen med andre sorterede lister. merge får altså i altid to sorterede lister som input, og spytter derfor altid en samlet sorteret liste ud som output. tilfælde hvor med en liste med ulige længde?

```
1
             funktion mergesort(liste) {
2
                if liste.length == 1{
3
                   return(liste)
                }
 4
 5
                else {
 6
                   return(merge(mergesort(liste[0 ... n/2]), mergesort(liste[n/2 + 1 ... n])))
 7
 8
             }
9
10
             funktion merge(a,b) {
                c = []
11
12
13
                while(true) {
                   if a.length == 0 {
14
                      return(c + b)
15
                   elif b.length == 0 {
17
                      return(c + a)
18
19
                   elif a[0] <= b[0] {</pre>
20
                      tilføj a[0] til c
21
22
                      fjern a[0] fra a
                   }
23
24
                   else {
                      tilføj b[0] til c
25
26
                      fjern b[0] fra b
                   }
27
28
                }
29
             }
```

Figur 4.7: Pseudokode til Mergesort [2, s. 106].

4.4 Store-O-Analyse af Insertionsort

4.4.1 Insertionsort i Værste Tilfælde

[2, s. 42]

I dette afsnit gør vi brug af tidligere definerede begreber fra afsnittet "Algoritmer Udførelsestid" på side 5. Når man analyserer en algoritme teoretisk handler det ikke om den faktiske udførelsestig, men nærmere hvor mange operationer computeren skal køre, for at fuldføre algoritmen. På den måde kan man abstrahere helt væk fra fysisk tid, og regne med teoretiske operationer, hvis reelle udførelsestid ikke har nogen indflydelse. Den eneste faktor for antallet af operationer er kardinaliteten af instansen algoritmen udføres på. Dette gør det muligt at beskrive antallet af operationer (der er propportionalt med udførelsestiden) udelukkende som funktion af n (instansens kardinalitet).

Insertionsort består af to løkker: en indre og en ydre. Den ydre løkke kører fra i=2 til i=n. Altså kører koden inde i løkken n-1 gange. Den indre løkke kører i værste tilfælde fra j=i til j=1 for hver i værdi fra den ydre løkke. Det betyder at operationerne, som den indre løkke udfører, stiger sammen med i (se figur 4.8). Vi ænder med at kunne beskrive det totale antal gange som koden i den indre kører, som summen af alle i-værdierne, som den ydre løkke gennemgår.

$$\sum_{i=2}^{n} i - 1$$

Den indre løkkes kode køres i-1 gange, da løkken gennemgår fra j=i til og uden j=1, altså kører løkken i-1 gange. Vi kan nu omskrive summen således:

$$\sum_{i=1}^{n-1} i$$

For at simplificere udtrykket endnu mere kan vi bruge reglen at en sum som $1 + \cdots + n - 1$ kan omskrives på denne måde. [Bevis??]

$$\sum_{i=1}^{n-1} i = \frac{n(n-1)}{2} = \frac{1}{2} \cdot n^2 - \frac{1}{2} \cdot n$$

Dette er altså et udtryk for hvor mange gange koden i den indre løkke kører, som funktion af kardinaliteten af algoritmens input. Vi kunne nu begynde at gange denne funktion med hvor mange operationer der sker inde i den indre løkke, og lægge operationerne der sker n gange fordi de er med i den ydre løkke. Til sidst kunne vi lægge de operationer der kun sker én gang til, og resultatet ville se nogenlunde sådan ud:

$$a \cdot \frac{1}{2} \cdot n^2 - a \cdot \frac{1}{2} \cdot n + b \cdot n + c$$

Her er a antallet af operationer i den indre løkke, b er antallet af operationer kun i den ydre løkke, og c er operationerne som er uden for begge løkker. Det smarte ved store-O-notation er at vi faktisk ikke behøver at kende de reelle værdier for a, b og c, da de alle er konstanter, og derfor ikke har nogen indflydelse på algoritmens vækstrate. Selv ikke udførelsestiden for hver at disse operationer, har nogen indflydelse på vækstraten. Vi kan derfor sige at algoritmens udførelsestid er $O(n^2)$.

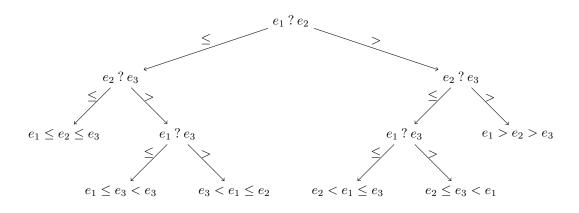
$$T_{insertionsort}(n) \in O(n^2)$$

Med det menes der at udførelsestiden i værste tilfælde stiger med vækstraten $\Theta(n^2)$.

i	j	køringer i j løkken		
2	21	1		
3	31	2		Total antal køringer i j -løkken:
4	41	3	\Longrightarrow	$\sum_{i=1}^{n-1} i = \frac{n(n-1)}{2}$
5	51	4		$\sum_{i=1}^{\infty} i = \frac{1}{2}$
:	:	i:		
n	$n \dots 1$	(n-1)		

Figur 4.8: Insertionsort: Antal køringer af koden i den indre j-løkke, hvis inputlisten har kardinaliteten n

5 Binære Træer

Figur 5.1: Binært Træ. [2, s. 109]

6 | Store-O og Bedste Tiilfælde

7 | Implementering og Test

I dette afsnit testes algoritmerne fra afsnit 4. Algoritmerne implementeres i python.

7.1 Python

Sproget Python har et højt abstraktionsniveau, og kan på mange punkter ligne vores pseudokode fra tidligere [2, s. 68]. Det betyder at vi på mange punkter opgiver lidt kontrol til compileren, for at gøre koden mere læsbar og tilgængelig. Det betyder også at vi aldrig helt kan vide hvilke instruktioner computeren udfører. Derudover er Python et relativt langsomt sprog, da koden kompileres samtidigt med at programmet kører. Dette gør at sproget ikke egner sig særligt godt til at skrive optimiserede algoritmer, der skal køre på meget store datasæt. Heldigvis kan vi se bort fra dette, da vi med store-O-analyse er ligeglade med den reelle udførelsestid, og i stedet er interesseret i vækstrater. Vækstraten for en algoritme er nemlig egns for en algoritme, ligegyldigt hvor langsomt hvert skridt er. På nogle punkter er det måske endda en fordel, at algoritmerne køre langsommere, da det vil gøre forskellen i udførelsestiderne større, og lettere at forholde sig til.

7.2 Implementering

Implementering i Python er relativt simpelt. Den største forskel er at man tæller fra 1 i pseudokode, og fra 0 i Python (ligesom de fleste andre sprog). Det betyder for eksempel at det første element i en liste i Python er liste[0], hvor det i pseudokode ville være liste[2]. Lykken i insertionsort der starter på i=2 (se linje 2 figur 4.4), starter derfor i stedet på i=1 i python. En anden forskel er at Python bruger dynamiske variabler [4]; det er ikke nødvendigt at fortælle Python, om en variabel f.eks. er et heltal eller en liste.

```
1
    def insertionsort(1):
2
       for i in range(1,len(1)):
3
          element = 1[i]
4
          if element < 1[0]:</pre>
5
6
             for j in range(i,0,-1):
7
                1[j] = 1[j-1]
8
             1[0] = element
9
          else:
             j = i
10
             while(l[j-1]>element):
11
                1[j] = 1[j-1]
12
                j -= 1
13
14
             1[j] = element
15
       return(1)
```

Figur 7.1: Insertionsort i Python

7.3 Test af Sorteringsalgoritmer

For at teste sorteringsalgoritmerne fra afsnit 4, og se hvordan deres reelle udførelsestid som funktion af n, relaterer til deres teoretiske væksthastighed og store-O-analyse. På figur 7.2 ses koden til test af algoritmerne. Variablen functions på linje 1 indeholder en liste med de algoritmer der skal testes. I vores tilfælde indeholdt den [insertionsort,mergesort]. Inde in denne lykke tester vi funktionerne. Dette sikrer at algoritmerne bliver testet på samme måde. Det næste vi gør er at definere lister til opbevarting af kardinaliteten af den liste som algoritmen sorterer (l. 4), og en til den reelle tid det tig for algoritmen at sortere listen (l. 9). I linje 9 sætter vi frøet for de pseudotilfældige tal [3], som vi senere skal bruge til at generere listerne som vi får sorteringsalgoritmerne til at sortere. Det er vigtigt af vi her sætter frøet til den samme værdi, før vi tester hver algoritme, da vi på den måde sikrer os at det er de samme pseudotilfældige lister, som algorimerne sorterer. På den måde kan vi med god vilje sammenligne algoritmernes køretider, da vi er sikre på at deres input, var det samme under testen. Efter denne initialisering begynder vi to løkker (l. 12 og 15). Den første sørger for at vi gentager den samme test flere gange. I vores tilfælde er variablen trials sat til 15, hvilket resulterer i at vi tester sorteringen af en n lang liste 15 gange. Den indre løkke tæller fra i=0 til i=80. Vi bruger herefter i-værdien til at generere vores n-værdier i linje 18. Her bruges formlen $n = \lfloor 1.1^i \rfloor$. Valget at test med exponentielt stigende n, er af to grunde: det kan tage lang tid for en algoritme, at sortere lister med store n, så gør hele processen meget hurtigere, hvis man ikke tester så mange sorteringer med store n. Den anden og nok bedre grund, er at vi er meget interesserede i at se hvordan algoritmerne måles med hinanden, når n ikke er stort. Det ville jo være interesseret, hvis vi kunne identificere et n_0 som i kapitel 3. Til dette skal vi bruge en punkttæthed der ved store n ville være overflødig. Nu er det hele sat op, og vi kan time algoritmen på en n lang liste med tilfældige tal. n-værdien og den tid sorteringen tog, gemmes i listerne, og eksporteres til en csv fil til brug i databehandlingen (se bilag 1 og 2).

```
# i denne liste gennes den tid det tager at sorterer listen med n elementer
 1
 2
3
         # Bruger det samme seed til test at hver algoritme. på den måde er det de samme
            pseudo-tilfældige liste som algoritmerne sorterer
5
        random.seed(seed)
6
 7
        # Vi laver testen et antal (trials) gange pr. n-værdi
8
        for trial in range(0,trials):
9
10
           # En lykke der køre et abitrært antal gange (jo højere en i-værdi jo højere maks antal
               elementer i listen)
           for i in range(0,80):
11
12
           # Jeg bruger en potensfunktion til at fa flere datapunker tættere på y-aksen og færre
13
               lange oberationer (pga. lange liste)
              n = round(pow(1.1,i))
14
15
16
              # lidt feedback
              17
18
              \# gennererer en tilfældig liste med længden n
19
20
              1 = createRandomList(n)
21
22
              # gem størrelsen af listen der skal sorteres
23
              ns.append(n)
              # gem den tid det tager at sortere listen
24
25
              times.append(test(function,1))
26
27
28
              # gemmer data
           data = {
29
```

Figur 7.2: Kode til test af algoritmerne. Variablen *functions* er en liste med de to algoritmer der testes ([insertionsort,mergesort]).

7.4 De Reelle Udførelsestider

Algoritmernes udførelsestider er plottet i figur 7.5.

7.4.1 Store-O er Værste Tilfælde

...grunden til at bruge algoritmens gennemsnitlige udførelsestid er...

7.5 Optimering af Mergesort

Det er tydeligt at mergesort er langt bedre, til at sortere store lister, men ved små n kan vi også se at insertionsort, ikke er langt bagefter. Faktisk er den *gennemsnitlige* sortering hurtigere eller nogenlunde egens før n=15. Dette punkt er hvad svarer til n_0 fra afsnit 3. At insertionsort faktisk normalt er hurtigere end mergesort hvis $n < n_0$, betyder at den mest hurtigste måde at sortere en liste afhænger af listens længde: Her listen på under n_0 elementer? så brug insertionsort. Er listen over n_0 elementer? så er mergesort gennemsnitligt hurtigere. Dette kunne lede os til at lave en ny sorteringsalgoritmerne således:

```
def sort(liste) {
    if liste.length <= 15 {
        return(insertionsort(liste))
    }
    return(mergesort(liste))
}</pre>
```

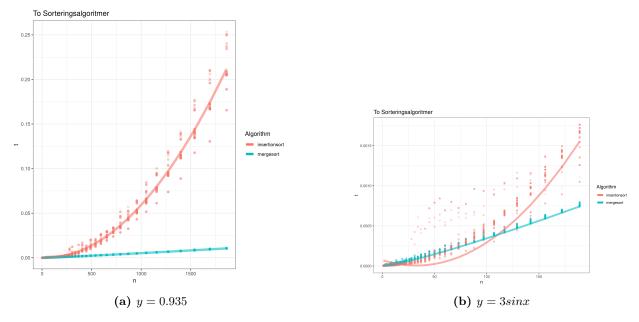
Figur 7.3: Algoritme der bruger insertionsort hvis inputlisten er kortere end 15, og ellers mergesort.

Her bruger vi insertionsort hvis listens længde er under eller lig 15, og mergesort hvis ikke. Det er en forbedrig af algoritmen. Dog er der en endnu mere snedig måde at inkorporere denne ide. Hvis vi tænker tilbage på mergesorts procedure fra afsnit 4, ved vi at algoritmen deler en usorterede liste op indtil der kun er lister med enkle elementer tilbage. Funktionen merge sætter herefter listerne sammen igen, og sørger for at den samlede liste altid vil være sorteret, da den altid for sorterede lister som input. Vi ved dog nu at denne process, ikke er effektiv ved n-værdier under 15. Det er derfor en smart ide at bruge insertionsort til at sortere listerne når mergesort har opdelt listen i tilstrækkeligt små bidder. Koden for denne hybridalgoritme kan ses på figur 7.4. I stedet for at opdele listen helt til der kun er et enkelt element i hver delliste, stopper denne algoritme opdelingen så snart insertionsort kan sortere listen hurtigere.

7.5.1 Sammenligning af Optimerede Algoritmer

```
from insertionsort import *
1
2
3
   n0 = 10
4
5
   {\tt def} \ {\tt mergesort\_optimized(1):}
6
     if len(1) <= n0:</pre>
7
        return(insertionsort(1))
8
        9
10
   def merge(a,b):
11
     c = []
12
     while True:
13
        if (len(a) == 0):
14
          return(c + b)
15
        elif (len(b) == 0):
16
17
          return(c + a)
18
        elif (a[0] <= b[0]):</pre>
19
          c.append(a[0])
20
          a.pop(0)
21
           c.append(b[0])
22
23
          b.pop(0)
```

Figur 7.4: Mergesort hvor lister mindre end 15 sorteres effektivt af insertionsort

Figur 7.5: Sammenligning af insertionsort og mergesort

8 Konklusion

Her er mine konkluderende sætninger

Litteraturliste

- 1. Admin. Algorithms Order Of Growth. https://notesformsc.org/algorithms-order-of-growth.
- $2. \quad \text{Dietzfelbinger, M. \& Mehlhorn, K. } Algoritmer\ og\ datastrukturer\ \texttt{https://github.com/thorehusfeldt/algoritmer-og-datastrukturer/blob/master/ad-book.pdf}\ ().$
- 3. random Generate pseudo-random numbers. https://docs.python.org/3/library/random.html.
- 4. What is Python? Executive Summary. https://www.python.org/doc/essays/blurb.

Bilag 1 - Algoritmer og Datageneration

Insertionsort Algoritmen

```
def insertionsort(1):
 2
      for i in range(1,len(1)):
3
         element = 1[i]
 4
         if element < 1[0]:</pre>
5
6
            for j in range(i,0,-1):
 7
               l[j] = l[j-1]
            1[0] = element
8
9
         else:
10
            j = i
11
            while(l[j-1]>element):
12
               1[j] = 1[j-1]
13
               j -= 1
14
            1[j] = element
15
       return(1)
```

Mergesort Algoritmen

```
def mergesort(1):
2
      if len(1) <= 1:</pre>
3
         return(1)
 4
         return(merge(mergesort(1[:len(1)//2]),mergesort(1[len(1)//2:])))
5
6
    def merge(a,b):
      c = []
8
9
      while True:
10
         if (len(a) == 0):
            return(c + b)
11
         elif (len(b) == 0):
12
13
            return(c + a)
         elif (a[0] <= b[0]):</pre>
14
15
            c.append(a[0])
            a.pop(0)
16
17
         else:
            c.append(b[0])
18
            b.pop(0)
19
```

Kode til test af algoritmerne

```
import random
   import time
   import pandas as pd
   import os
5
6
   # Denne funktion timer køretiden af en funktion med input 1 og returnerer funktionen køretid i
7
        milisekunder
   def test(fun,1):
8
      start_time = time.perf_counter()
9
10
      fun(1)
11
12
13
      return(time.perf_counter() - start_time)
14
   # Denne funktion returnerer en liste af tilfældige tal mellem 0 og 1000, med n elementer
16
   def createRandomList(n):
17
      return([random.randint(0,1000) for i in range(n)])
18
   # Laver en mappe i filsystemet hvis der ikke allerede er en med stien
19
20
   def makeIfNeeded(dir_path):
      if(os.path.isdir(dir_path) == False):
21
22
         print(f"made dir: {dir_path}")
23
         os.mkdir(dir_path)
      return(dir_path)
24
25
   # Finder det næste versionsnummer for til navngivning af fil på baggrund af indholdet i en folder
26
   def newVersionNumber(dir_path,extention):
      file_names = os.listdir(dir_path)
28
      version = 0
29
30
      thisfilename = f"{version}{extention}"
31
32
      while(thisfilename in file_names):
33
         version += 1
34
         thisfilename = f"{version}{extention}"
35
36
37
      return(thisfilename)
38
   # Dette er funktionen der tester en liste med funktioner og gemmer deres køretider
39
   def fullTest(functions):
40
41
42
43
      data_dir = "../data/"
      version_number = newVersionNumber(data_dir,"")
44
45
46
      # hvor mange datapunkter pr. n-værdi
47
      trials = 15
48
      # Bruger tidspunkt som frø til pseudotilfældige tal.
49
50
      seed = time.time()
      print(f"Seed: {seed}")
51
52
53
      for function in functions:
54
```

```
55
          # i denne liste gemmes antallet af elementer at den liste som algoritmen sorterer for hvert
              datapunkt.
56
          ns = []
57
          # i denne liste gennes den tid det tager at sorterer listen med n elementer
          times = []
58
59
          # Bruger det samme seed til test at hver algoritme. på den måde er det de samme
60
              pseudo-tilfældige liste som algoritmerne sorterer
          random.seed(seed)
61
62
          # Vi laver testen et antal (trials) gange pr. n-værdi
63
64
          for trial in range(0,trials):
65
             # En lykke der køre et abitrært antal gange (jo højere en i-værdi jo højere maks antal
66
                 elementer i listen)
             for i in range(0,80):
67
68
69
             # Jeg bruger en potensfunktion til at fa flere datapunker tættere på y-aksen og færre
                 lange oberationer (pga. lange liste)
70
                n = round(pow(1.1,i))
71
72
                # lidt feedback
                print(f"function=\"{function.__name__}\": Trial: [{trial+1}/{trials}] {i=},{n=}")
73
74
75
                # gennererer en tilfældig liste med længden n
76
                1 = createRandomList(n)
77
78
                # gem størrelsen af listen der skal sorteres
79
                ns.append(n)
                # gem den tid det tager at sortere listen
80
81
                times.append(test(function,1))
82
83
84
                # gemmer data
             data = {
85
86
                "n": ns,
                "t": times
87
                }
88
             version_dir = makeIfNeeded(data_dir + version_number + "/")
90
91
             algorithm_dir = makeIfNeeded(version_dir + function.__name__ + "/")
92
             full_path = algorithm_dir + newVersionNumber(algorithm_dir,".csv")
93
             print(f"\ndata saved to \"{full_path}\"\n")
94
95
96
             pd.DataFrame(data).to_csv(full_path,index = False)
97
98
99
     if __name__ == "__main__":
100
       functions = [mergesort,insertionsort]
101
102
       fullTest(functions)
```

Bilag 2 - Databehandling og Plots

Kode til databehandling og generering af plots

```
library(ggplot2)
   #library(tikzDevice)
2
3
   #working dir
   setwd("/home/Balder/Documents/Skole/Gym/SRP/data/10")
6
7
   #dir = "1"
8
   algorithm_dirs = list.files()
9
10 \quad M = NULL
   for (j in 1:length(algorithm_dirs)){
      algorithm_dir = algorithm_dirs[j]
12
13
      files = list.files(algorithm_dir)
14
15
16
      for (i in 1:length(files)){
         file_path = paste(algorithm_dir,files[i],sep="/")
17
         print(file_path)
18
19
         m = read.csv(file_path,header=TRUE,sep=",")
         m$Algorithm = algorithm_dirs[j]
20
21
         M = rbind(M, m)
22
23
24
25
   M$algorithm = factor(M$Algorithm)
27
   summary(M)
28
   # punktmængder for hver algoritme
   m_merge = subset(M,M$algorithm=="mergesort")
   m_insertion = subset(M,M$algorithm=="insertionsort")
32
   # laver modeller
   model_merge = nls(t~a*n*log2(n), data=m_merge, start=list(a=0.000001))
   model_insertion = nls(t~a*n^2 + b*n + c, data=m_insertion, start=list(a=1,b=1,c=1))
35
36
37
   # Sætter ny path til hvor outputtet skal være
38
   setwd("/home/Balder/Documents/Skole/Gym/SRP/img")
40
41
   # gemmer r2-værdierne i to filer
   writeLines(toString(round(with(m_merge,cor(t,n)),digits=3)),"r2-merge.txt")
42
   writeLines(toString(round(with(m_insertion,cor(t,n)),digits=3)),"r2-insertion.txt")
```

```
print("r2 saved to files")
45
46
    # laver modelerede v?rdier for hver n
47
   m_merge$model = predict(model_merge)
49
   m_insertion$model = predict(model_insertion)
50
   m_merge$residual = resid(model_merge)
51
   m_insertion$residual = resid(model_insertion)
52
53
54
   # kombinerer de to
55
   M = rbind(m_merge,m_insertion)
56
   summary(M)
57
58
59
60
   ggplot(M, aes(x=n, y=t, colour=Algorithm)) +
      geom_point(size=1.5,alpha=0.1,shape=19) +
61
      geom_line(aes(x=n, y=model,color=Algorithm), size=2, alpha=0.6) +
62
63
      labs(title="To Sorteringsalgoritmer") +
      theme(legend.position = c(.9, .9)) + # virker ikke!!
64
      guides(colour = guide_legend(override.aes = list(alpha = 1))) + # lav legend alpha 1
65
      theme_bw()
66
67
      ggsave("toAlgoritmer.png")
68
69
70
      ggplot(M, aes(x=log10(model), y=residual, colour=Algorithm)) +
71
         geom_point(size=1.5,alpha=0.1,shape=19) +
72
         labs(title="Residualer") +
         facet_wrap(~algorithm,scales="free",ncol=1) +
73
74
         theme_bw() +
         theme(legend.position="none")
75
      ggsave("toAlgoritmerResidual.png")
76
77
78
      C = data.frame(
                Algorithm = unique(M$Algorithm),
79
                R2 = c(with(m_merge, cor(t,n)), with(m_insertion, cor(t,n)))
80
81
82
83
      ggplot(M, aes(x=n, y=t, colour=Algorithm)) +
        geom_point(size=1.5,alpha=0.1,shape=19) +
84
        geom_line(aes(x=n, y=model,color=Algorithm), size=2, alpha=0.6) +
        labs(title="To Sorteringsalgoritmer") +
86
87
        theme(legend.position = c(.9, .9)) + # virker ikke!!
88
        guides(colour = guide_legend(override.aes = list(alpha = 1))) + # lav legend alpha 1
        theme_bw()
89
90
91
      ggsave("toAlgoritmerZoomed.png")
92
      write.table(C, "r2.txt", quote=FALSE,sep="\t", row.names=FALSE)
93
```